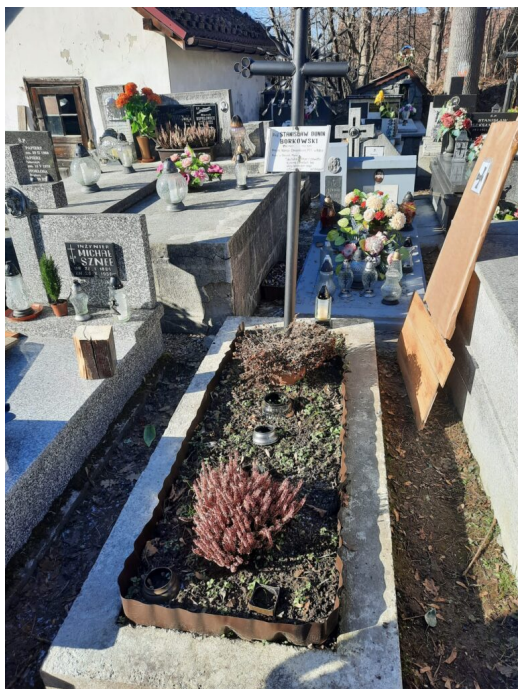

Odsłonięcie i poświęcenie nagrobka Stanisława Dunin-Borkowskiego

17 września 2025 r. o godzinie 14.00 organizatorzy Stowarzyszeniem Gniazdo Integracji Lokalnej GIL oraz Muzeum im. Władysława Orkana w Rabce-Zdroju zapraszają na uroczyste odsłonięcie i poświęcenie nagrobka Stanisława Dunin-Borkowskiego.

Z inicjatywy Stowarzyszenia Gniazda Integracji Lokalnej GIL w Rabce-Zdroju oraz dzięki publicznej zbiórce organizowanej podczas dorocznej kwesty na cmentarzach w dniach 1 i 2 listopada 2024 r. Powstał nagrobek Stanisława Dunin-Borkowskiego według projektu Natalii Klęsk i Małgorzaty Wójtowicz-Wierzbickiej z Muzeum im. Wł. Orkana we współpracy ze Stanisławem Kiersztynem i Arturem Kołodziejem ze Stowarzyszenia GIL.

Nagrobek zaprojektowany został w formie kapliczki, jaką można spotkać przy polnych drogach, wśród drzew, na rozstajach dróg. W kontekście polskiej tradycji wiejskiej i ziemiańskiej ta

forma niesie ze sobą silny ładunek duchowy, symboliczny i kulturowy. Kapliczka i zamieszczona w niej rzeźba Chrystusa frasnoblwego symbolicznie odwołują się do początków kolekcji Muzeum, gromadzonej przez Stanisława Dunin-Borkowskiego i jego współpracowników.

Koncepcja nagrobka poprzedzona została analizą wzorców zabytkowych nagrobków na Cmentarzu Parafialnym w Rabce-Zdroju. Jako materiał wybrano naturalny piaskowiec, który łączy estetykę ludową z klasyczną formą, pasującą do osoby o ziemiańskim, szlacheckim rodowodzie.

Rzeźbę Chrystusa Frasobliwego inspirowaną zbiorami rzeźby ludowej rabczańskiego Muzeum wykonała Natalia Klęsk – konserwator dzieł sztuki Muzeum im. Władysława Orkana.

Makiety nagrobka wykonał Stanisław Kiersztyn.

Nagrobek wykonała firma Nawara-kamieniarstwo przez Karola Nawarę.

Stanisław Dunin-Borkowski urodził się 13 kwietnia 1901 r. Nauczyciel, przyrodnik, etnograf. Urodził się w Stanisławowie Górnym koło Wadowic. Już jako uczeń gimnazjum zaciągnął się ochotniczo do 1 Pułku Artylerii Górskiej, brał udział w bitwie pod Chyrowem i Felsztynem, a w 1920 r. uczestniczył w obronie Warszawy podczas wojny z bolszewikami, Za zasługi został odznaczony krzyżem walecznych. Ukończył studia przyrodnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim. przybył do Rabki w 1927 r. by nauczać biologii i geografii w Męskim

Prywatnym Gimnazjum dra Jana Wieczorkowskiego oraz w Żeńskim Gimnazjum Sanatoryjnym ss. Nazaretanek. W czasie swojego pobytu w Rabce poświęcił się bez reszty działaniom społecznikowskim, dostrzegając potencjał turystyczny Rabki. Od samego początku działał prężnie w rabczańskim oddziale Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, stając się przy tym motorem napędowym wielu działań i śmiałych wizji. Przewodniczący komisji Muzealno-Etnograficznej PTT, pomysłodawca założenia Muzeum w starym kościele Parafialnym pw. św. Marii Magdaleny w Rabce.

Autor pierwszych publikacji, a także przewodnika po Muzeum. Sam o sobie mawiał że, jest „administratorem świeżego powietrza”. Wsławił się jako pionier turystyki górskiej – wytyczył sieć szlaków turystycznych i narciarskich w okolicznych górach, organizował wycieczki piesze i autokarowe. Uczestnik pierwszej akcji ratunkowej na Babiej Górze. Inicjator i współautor projektu wybudowania schroniska turystycznego na Luboniu Wielkim. Znakomity przyrodnik, niestrudzony wędrowca po okolicznych trasach, opiekun gór, a także utalentowany malarz–amator, ilustrujący zarówno dawne budownictwo jak i miejscowe hafty. Jako pierwszy fotografował okoliczny krajobraz, pisał wiersze. Zapamiętany został jako niezrównany gawędziarz i miłośnik Podhala. Zmarł tragicznie 9 października 1939 r. i został pochowany na starym cmentarzu w Rabce.

Organizatorzy składają ogromne podziękowania dla ofiarodawców dzięki którym możliwa stała się realizacja tej inicjatywy.